दशमेकेशवादिष्टदध्यङ्कृस्थिजवज्ञधृक् इंद्रोयुध्यतद्येणसासुरेणसिनर्जरः॥१॥१॥॥॥ मोदमानएवतन्मुखाद्धमंश्रोतुकामः प्रत्याचक्षाणइवो वाच॥१॥अपीतिद्वाभ्याम् हेदंदारकाः अपिकिसंस्थायांमृत्योयोऽभिद्रोहोदुःखंतंनजानीथ॥१॥अ॥त्मादेहः वयंजानीमएविकतुश्रीवि क्ष्युं ण्णुरस्मन्मुखेनयाचतइतिचेत् तत्राह याचतेविष्णवेऽपिदातुंकउत्सहेत॥४॥पुण्यश्लोकेरीद्यानिकर्माणियेषाम्॥५॥याचकोयदिवेदतर्हिन क्ष्युं याचेत् यदीश्वरः दानसमर्थश्चेत्तर्हिसोऽपिनेतिनाह अतोयथातवसंकटंत्वार्थपरानजानीमः एवंप्रत्याचक्षाणस्वमस्मत्तंकटंनजानासीतिभावः

श्रीशुक उवाच इंद्र मेवंसमादि स्थभगवान् विश्वभावनः॥ पश्यतामनिमेषाणांत त्रैवांतर्धे हिरः॥ १॥त थाऽभियाचितोदे वैक् षिराथर्वणोमहान्॥ मोदमान उवाचे दंप्रहस्ति वभारत॥ २॥ अपि वंदारकायूयं नजा नीथशरीरिणाम्॥ संस्थायां यस्वभिद्रोहोद्धः सहश्चेतनापहः॥ ३॥ जिजीविषूणां जीवानामात्माप्रेष्ठ इहेप्सि तः॥ कउत्सहेततंदातुं भिक्षमाणायविष्णवे॥ ४॥ देवाऊ चुः किंनुत हुस्य जंब्र झन्पुं सांभूतानुकंपि नाम्॥ भविद्यानां महतां पृण्यश्लोके छाकर्मणाम्॥ ५॥ ननुस्वार्थपरोलोको नवेदपरसंकटम्॥ यदिवेदन याचेतनेतिनाह यदीश्वरः॥ ६॥ कष्ठिक वाच धर्मवः श्रोतुका मेनयू यं मेप्रत्युदाहृताः॥ एषवः प्रियमा त्मानंत्य जंतसंत्य जाम्यह्म्॥ ७॥ योऽधुवेणात्मनानाथानधर्मनयशः पुमान्॥ ईहेतभूतदययासशोच्यः स्था वरेरिष ॥ ८॥ एतावानव्ययोधर्मः पुण्यश्लोकै रुपासितः॥ योभूतशोक हर्षाभ्यामात्माशोचित हृष्यति॥ ९॥ अहोदेन्यमहोक ष्टंपारक्येः क्षणभंगुरेः॥ यन्नोपकुर्यादस्वार्थेर्मत्यः स्वज्ञातिविग्रहेः॥ १०॥ श्रीशुक उवा प्रवंकतव्यवसितोदध्य ङार्थर्वणस्तुम्॥ परेभगवतिब्र हण्यात्मानंसन्नयन् जहे।॥ ११॥ १०॥ प्रवंकतव्यवसितोदध्य ङार्थर्वणस्तुम्॥ परेभगवतिब्र हण्यात्मानंसन्नयन् जहे।॥ ११॥

॥ ६ ॥ मेमयाप्रत्युदात्ताः प्रत्युक्ताः मात्यजंतंत्यक्कायांतमात्मानंदेहम् ॥ ७ ॥ अध्ववेणात्मनादेहेन हेनाथाः ॥ ८ ॥ भूतानांशोकेनशोचितिह र्षणत्वष्यितयआत्मात्वयं तस्ययोधर्मः एतावानेवाव्ययइत्यर्थः ॥ ९ ॥ पारक्येः श्वसृगालादिभक्ष्येः अत्वार्थेः आत्मोपयोगशून्येः त्वंवित्तं हैं ज्ञातयः पुत्रादयः विषहोदेहः तेनीपकुर्यादितियत् ॥ १० ॥ कृतंव्यवसितंनिश्वयोयेनआत्मानंक्षेत्रज्ञंसन्त्रयन्नेकीकुर्वन् तनुंजहो ॥ ११ ॥